

اقدامات آمادگی و پیشگیری بحران با اهمیت است و می تواند این اقدامات را در جهت مشخصی هدفمند نماید.

روش‌ها: به منظور تعیین دهستان‌های با تراکم جمعیتی بالا و آسیب‌پذیر، از داده‌های خام مرکز آمار ایران استفاده شد. داده‌های خام جمع‌آوری و پس از انجام محاسبات آماری، اطلاعات موردنیاز، استخراج و سپس با کمک نرم‌افزار ArcGIS پردازش گردید.

یافته‌ها: بر اساس اطلاعات پردازش شده در محیط رقومی نرم افزار نرم‌افزار ArcGIS، نقشه پهنه‌بندی تراکم جمعیت تهیه و دهستان‌های استان از نظر تراکم جمعیت، شناسایی و رده‌بندی شد. تراکم جمعیت روستایی این استان ۲۵/۶۱ نفر در کیلومترمربع است که رتبه هشتم را در استان‌های کشور به خود اختصاص می‌دهد.

نتیجه‌گیری: با بررسی تراکم و توزیع جمعیتی در گستره دهستان‌های استان چهار محال و بختیاری، دهستان‌های این استان از نظر تراکم جمعیت در ۵ گروه، اولویت بندی گردید تا برنامه‌های مقاوم‌سازی مسکن روستایی با هدف کاهش تلفات انسانی به گونه‌ای مشخص انجام پذیرد. نتایج حاصل از این اولویت‌بندی تعیین‌کننده نقطه آغاز اجرای برنامه‌های کلان مدیریت بحران به ویژه پیشگیری است.

کلمات کلیدی: تراکم جمعیت، اقدامات پیشگیری بحران، دهستان‌های استان چهارمحال و بختیاری، مقاوم‌سازی، مسکن روستایی.

اولویت‌بندی دهستان‌های استان چهار محال و بختیاری بر اساس تراکم جمعیت - اولین گام در اقدامات پیشگیری از بحران

فاطمه دهقان‌فاروجی^{}، علی بیت‌الله^{*}، اعظم نعمتی^{**}

^{*}نویسنده مسئول: کارشناس بخش زلزله‌شناسی مهندسی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

^{**}عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

^{*}کارشناس بخش زلزله‌شناسی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

Email: Fatemedehtghan@yahoo.com

وصول مقاله: ۸۹/۷/۱۶
پذیرش مقاله: ۸۹/۸/۱۵

چکیده

مقدمه: داده‌های جمعیتی از اطلاعات حیاتی مدیریت بحران به ویژه سیستم‌های هشدار زود هنگام، یکی از ملزمات اقدامات آمادگی و پیشگیری از بحران به شمار می‌رود. اطلاعات تراکم جمعیت در کشورهای در حال توسعه بسیار با ارزش‌امان بسیار اندک و بیشتر در قالب سرشماری‌های عمومی است. اطلاعات سرشماری جمعیتی اغلب فاقد پیوستگی فضایی یا مکانی در مقیاس کوچک‌تر است به گونه‌ای که در فرایندهایی نظیر برآورد آسیب‌پذیری که یکی از موارد با اهمیت در پیشگیری و آمادگی از بحران وابسته به محدوده جغرافیایی است، قابل استفاده نیست. از آنجا که روستاهای نقش انکارناپذیری در تولید و اقتصاد کشاورزی کشور و حیات بخشی گستره وسیعی از سرزمین دارند، در نظام برنامه‌ریزی مورد توجه هستند و به دلایل زیرساختی و فرهنگی از آسیب‌پذیری بیشتری نسبت به شهرها بخوردارند. توجه به اطلاعات جمعیتی روستاهای از جمله تراکم جمعیتی در

مقدمه

تعیین و اقدامات اجرایی در قالب یک ترتیب و برنامه اولویت‌بندی شده آغاز شود. تحقیقات انجام شده در برخی از مناطق دنیا نشان می‌دهد که مدیریت مؤثر آسیب‌پذیری و برنامه‌ریزی شهری و روستایی نیازمند اطلاعات دقیق و به روز توزیع جمعیت در مقیاس‌های کوچک‌تر است (۲). از دیدگاه آسیب‌پذیری، برآورده صحیح و به موقع توزیع جمعیت از اهمیت قابل ملاحظه‌ای در تصمیم‌گیری نهایی قبل، حین و بعد از وقوع بحران برخوردار است. در مدیریت بحران، ارزیابی سریع تعداد جمعیت‌هایی که به اقدامات امدادی نیاز دارند ضروری است (۳).

اطلاعات جمعیتی مورد نیاز مراحل مختلف مدیریت بحران، نشانگر این است که چه جمعیتی در معرض خطر هستند و توزیع مکانی آنها چگونه است؟
شیوه‌های سنتی برآورده جمعیت، مبتنی بر داده‌های سرشماری است که معمولاً پژوهشینه و زمانبر است و به روز نمودن آنها اغلب با مشکلاتی همراه است. علاوه بر آن، داده‌های جمعیتی از مصاحبه، پرسشنامه و بررسی میدانی به دست می‌آید (۴). متأسفانه منابع اطلاعاتی جمعیت برای انجام تحقیقات کاربردی کافی نیست (۵)؛ به ویژه در برخی از کشورهای در حال توسعه که رشد قابل

مقاوم‌سازی یکی از اقدامات مهم پیشگیری در چرخه مدیریت بحران است. پیشگیری فرایند برنامه‌ریزی و اجرای اقداماتی است که ریسک‌های ناشی از مخاطرات طبیعی را کاهش می‌دهد (۱). حفاظت از جان انسان‌ها، محور اصلی همه برنامه‌های کلان مدیریتی به ویژه مقاوم‌سازی و توسعه ساخت و ساز روستایی است. برای دستیابی به این هدف، باید جمعیت‌های در معرض خطر زلزله مشخص شود. برای تعیین میزان در معرض قرارگیری انسان‌ها در برابر خطر، توزیع و تراکم آنها در یک منطقه، مورد بررسی قرار می‌گیرد. به عبارت بهتر، برای برنامه‌ریزی‌های هدفمند مقاوم‌سازی ساخت و ساز روستایی، اطلاع از نحوه پراکندگی و تجمع و تراکم جمعیت در ترکیب با عوامل مهمی نظری گسل‌ها، زلزله‌ها و مناطق پر خطر ضروری است. مشارکت محلی و ملی روستاییان در برنامه‌های مقاوم‌سازی و تقویت سطح آگاهی برای به حداقل رساندن میزان آسیب‌پذیری آنها و همچنین ارزیابی میزان تلفات جانی در بحران‌هایی نظری زلزله، از مواردی است که با بررسی تراکم جمعیت، سازماندهی می‌شود. غالباً منابع مالی و تخصصی برای انجام موارد ذکر شده کافی نیست و لازم است آسیب‌پذیرترین نقاط، یعنی پر تراکم‌ترین آنها

مقاوم سازی ساخت و ساز روستایی در استان چهارمحال و بختیاری، مناطق روستایی این استان به صورت دقیق‌تری از نظر تراکم جمعیتی طبقه‌بندی شد.

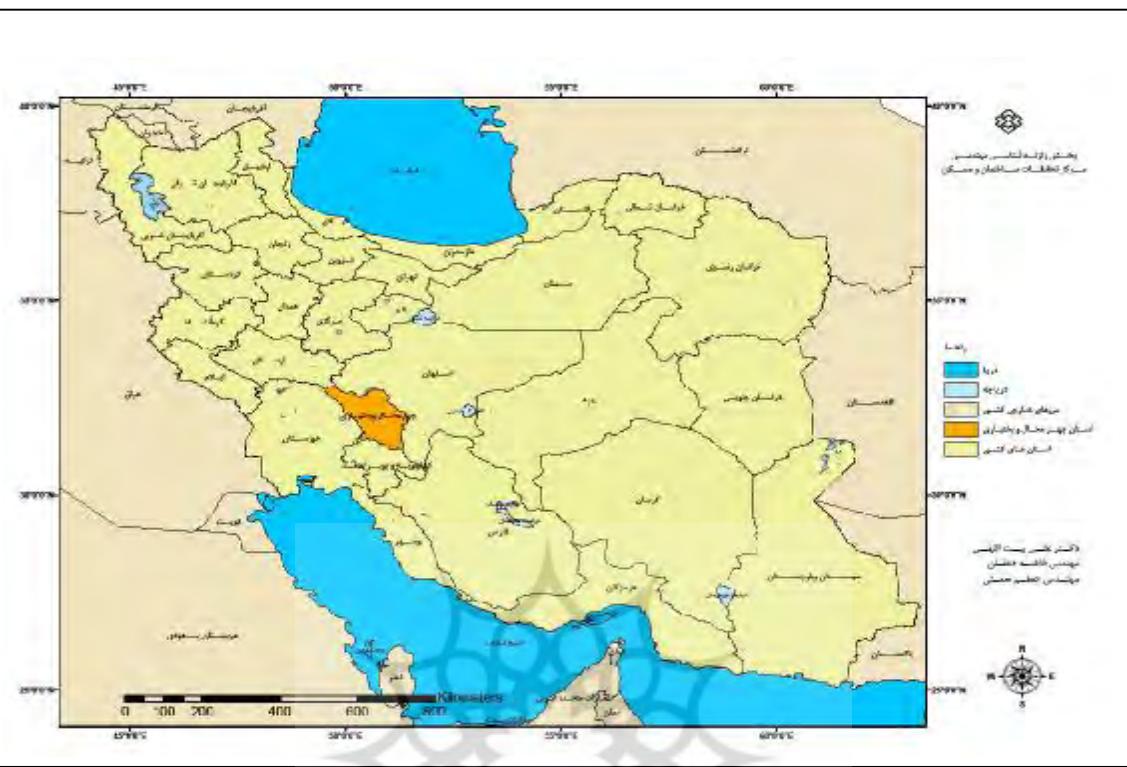
روش‌ها

تحقیق حاضر سعی در شناسایی و تعیین نقاط پرترکم مناطق روستایی استان چهارمحال و بختیاری به منظور انجام اقدامات پیشگیری بحران دارد. به عبارت بهتر این بخش در صدد پاسخگویی به این سؤال است که وضعیت تراکم جمعیت روستایی استان چهارمحال و بختیاری چگونه است و در دهستان‌های مختلف چگونه تغییر می‌کند؟ به منظور پاسخ به سؤال فوق، داده‌های خام مورد نیاز از تنها مرجع مستند در زمینه داده‌های جمعیتی، مرکز آمار ایران، جمع‌آوری شد. در ابتدا، آمارهای موجود استخراج شد. پس از جمع‌آوری آمارهای مورد نیاز، وضعیت کلی استان از نظر جمعیتی مورد بررسی قرار گرفت و سپس نقشه‌های پهنه‌بندی تراکم جمعیت با پردازش داده‌ها با کمک نرم‌افزار ArcGIS تهیه شد. بر این اساس دهستان‌های استان برای انجام اقدامات پیشگیری بحران اولویت‌بندی شد. قبل از پهنه‌بندی و اولویت‌بندی دهستان‌های استان، ویژگی‌های کلی و جمعیتی استان، مورد بررسی اجمالی قرار گرفت.

ملاحظه جمعیتی دارند، نیاز به منابع جدید اطلاعاتی و روش‌هایی برای ارزیابی وضعیت موجود جمعیتی احساس می‌شود. در نقاط مختلف دنیا از روش‌های مختلفی برای ارزیابی و برآورد تراکم جمعیتی استفاده می‌شود (۱۲-۶). اخیراً از شیوه‌های جدید برای محاسبه جمعیت شهرها استفاده می‌شود (۱۳).

امروزه در برنامه ریزی روستایی (در مقیاس پهنه‌ای و نقطه‌ای) بررسی تغییر و تحول و پیش‌بینی جمعیت از اهمیتی خاص برخوردار است (۱۴). عوامل بسیار زیادی در افزایش میزان آسیب‌پذیری روستاهای دخالت دارد. به هر حال تراکم جمعیت در یک منطقه پرخطر، مساوی با تلفات جانی بیشتری است. بنابراین برای برنامه‌ریزی ساخت و ساز مقاوم در برابر زلزله، باید بدانیم توزیع و تراکم جمعیت در مناطق پرخطر روستایی چگونه است؟ اغلب روستاهای به دلایل زیرساختی، نظیر پایین بودن سطح آگاهی و دانش، فقر اقتصادی و فرهنگی و نبود سیستم نظارت در ساخت و ساز روستایی از آسیب‌پذیری بالاتری نسبت به شهرها برخوردار هستند. مقاوم سازی ساختمان‌های روستایی یکی از شیوه‌های کاهش میزان تلفات انسانی و خسارات‌های اقتصادی در مناطق روستایی است. به منظور تسهیل شناسایی نقاط آسیب‌پذیر روستاهای استان و طبقه‌بندی مشخص و هدفمند

شکل شماره ۱- موقعیت استان چهارمحال و بختیاری در کشور

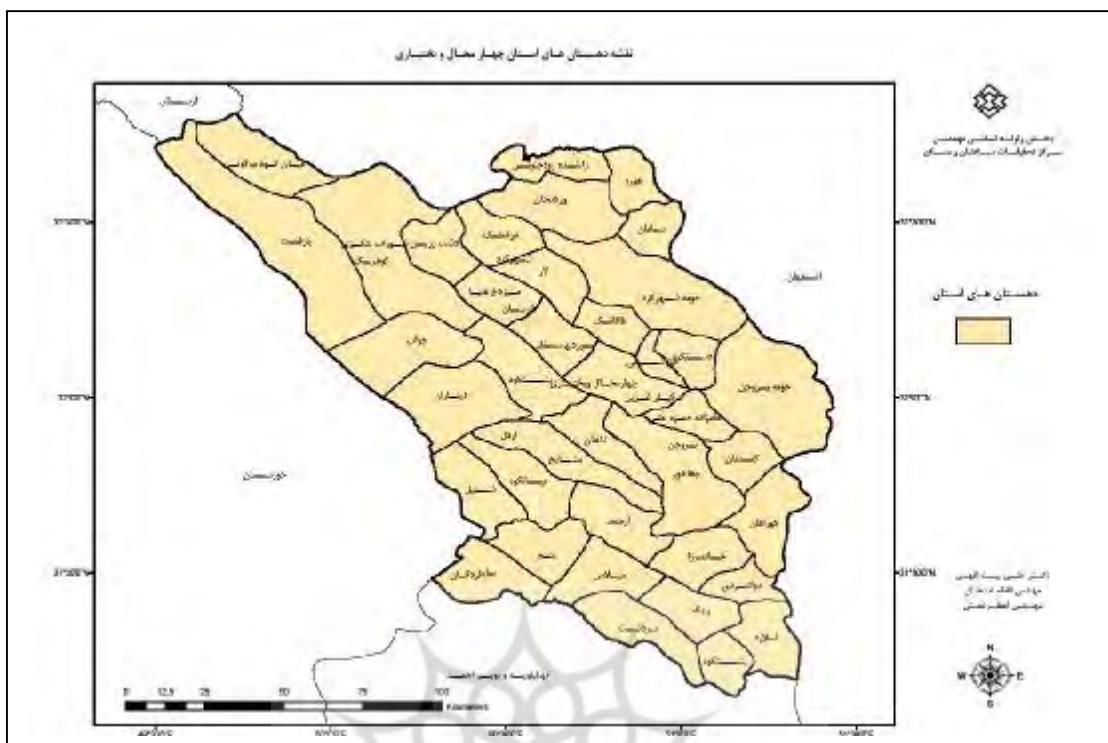

اصفهان، از مغرب به شهرستان‌های ایذه و مسجدسلیمان از استان خوزستان، از جنوب به بویراحمد سفلی در استان کهگیلویه و بویراحمد محدود است (۱۵). موقعیت استان چهارمحال و بختیاری در شکل شماره ۱ نشان داده شده است. استان چهارمحال و بختیاری بر اساس آخرین تقسیمات سیاسی کشور، دارای ۶ شهرستان، ۲۴ شهر، ۱۵ بخش و ۳۹ دهستان می‌باشد. در شکل شماره ۲، نقشه دهستان‌های استان نشان داده شده است.

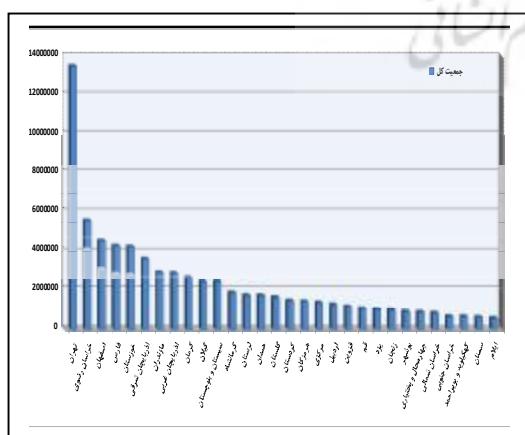
بحث

استان چهارمحال و بختیاری با مساحتی حدود ۱۶۵۳۳ کیلومترمربع تقریباً در مرکز فلات ایران بین رشته کوه‌های غربی (پیش کوه‌های داخلی زاگرس) و جلگه اصفهان بین ۳۱ درجه و ۱۴ دقیقه تا ۳۲ درجه و ۴۷ دقیقه عرض شمالی و ۴۹ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۲۴ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ قرار گرفته است. این استان از شمال به شهرستان فریدن، از مشرق به شهرستان‌های نجف‌آباد، لنجان، قمشه و سمیرم از استان

شکل شماره ۲- نقشه دهستان های استان چهارمحال و بختیاری

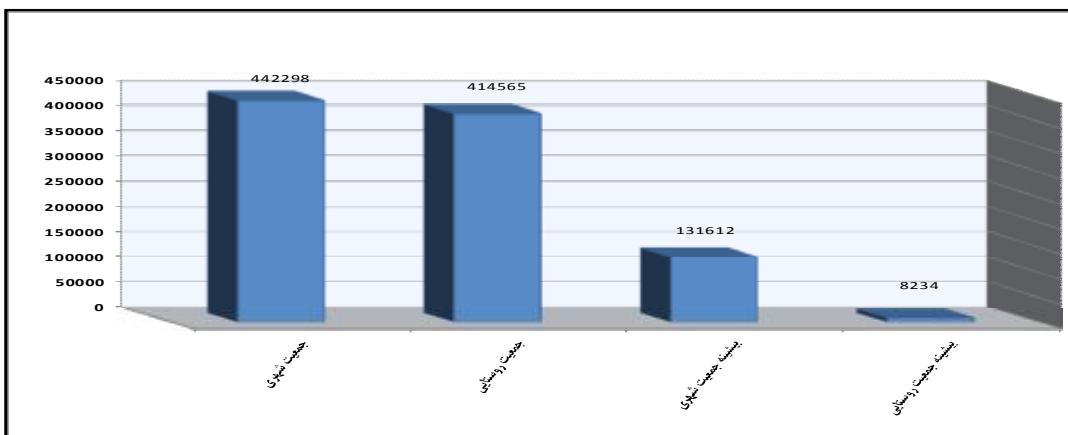

میانگین ملی این شاخص از وضع مطلوبی برخوردار نیست، بالا بودن تراکم نقاط روستایی بیشتر ناشی از فرهنگ سکونتی خانوارهای روستایی استان و تمایل به سکونت خانوارهای جدید در کنار والدین و در مسکن پدری می باشد (۱۷).

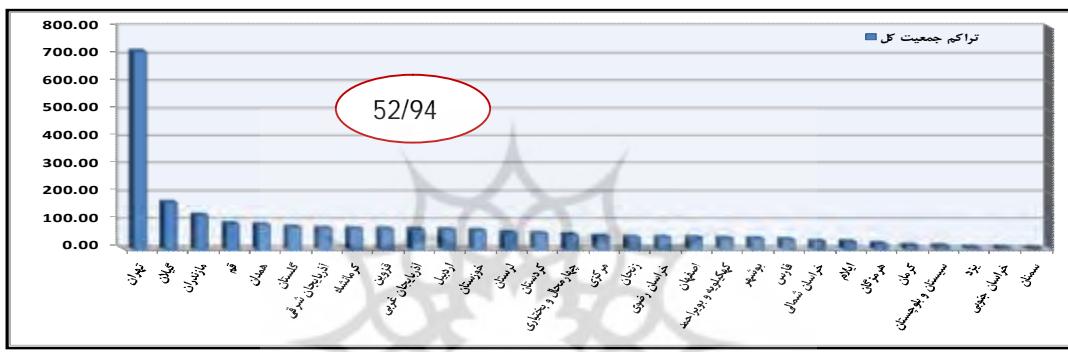

نمودار شماره ۱- مقایسه جمعیت استان های کل کشور

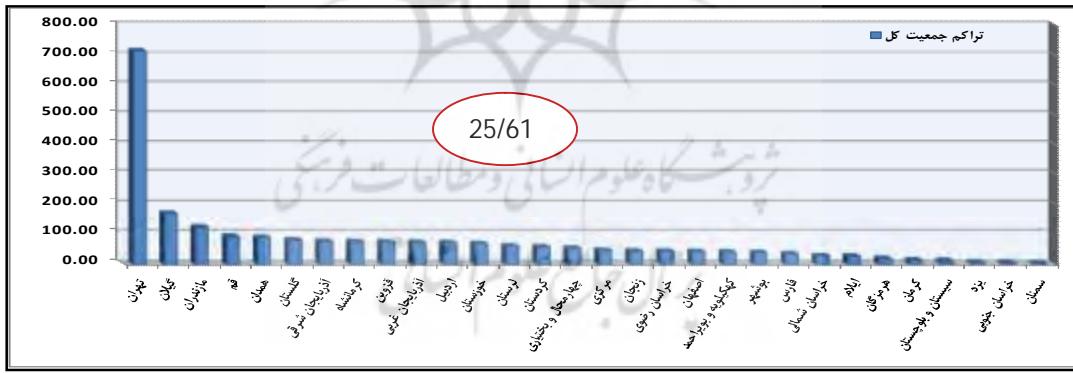
ویژگی های جمعیتی استان چهارمحال و بختیاری: براساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۸۵، جمعیت استان چهارمحال و بختیاری ۸۵۶۸۶۳ نفر است (۱۶) که از این تعداد، ۴۱۴۵۶۵ نفر آن را جمعیت روستایی و ۴۴۲۲۹۸ نفر آن را جمعیت شهری تشکیل می دهد. تعداد کل خانوارهای استان، ۱۹۴ هزار خانوار است که در ۱۶۸ هزار واحد مسکونی به سر می برند. تراکم خانوار در واحد مسکونی $1/16$ و بعد خانوار $4/41$ نفر می باشد. ۴۸ درصد از جمعیت استان شهرنشین و $1/13$ خانوار در واحد مسکونی نقاط شهری و نقاط روستایی $1/2$ بوده که در مقایسه با

نمودار شماره ۲ - ویژگی کلی جمعیتی استان بر اساس آمار سرشماری ۱۳۸۵ مرکز آمار

نمودار شماره ۳ - مقایسه تراکم جمعیت کل استان در کشور

نمودار شماره ۴ - مقایسه تراکم جمعیت روستایی استان در کشور

استان چهارمحال و بختیاری از نظر جمعیت کل، رتبه ۲۵ را در کل استان‌های کشور به خود اختصاص می‌دهد. در نمودار شماره ۱، وضعیت استان از نظر جمعیت کل با استان‌های دیگر کشور مقایسه شده است.

در نمودار شماره ۲، ویژگی‌های جمعیتی نقاط شهری و روستایی استان نمایش داده شده

است.

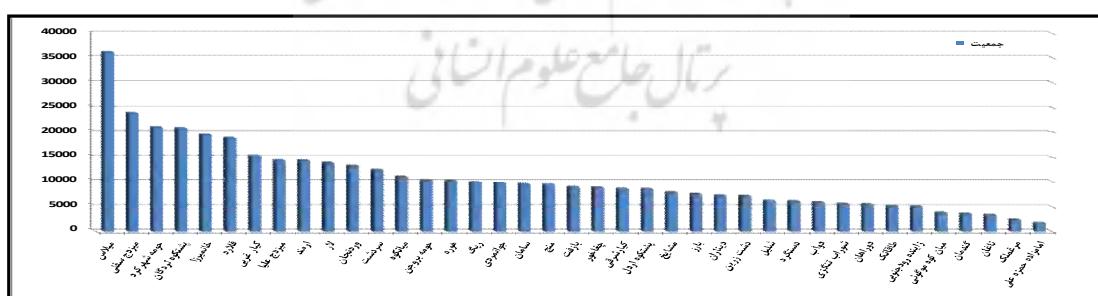
تراکم جمعیتی ۲۵/۶۱ نفر در کیلومترمربع، رتبه هشتم را در استان‌های کشور به خود اختصاص می‌دهد. (نمودار شماره ۴)

جمعیت دهستان‌های استان چهارمحال و بختیاری متغیر است. همان‌طور که در نمودار شماره ۵ دیده می‌شود، دهستان میلاس بیشترین جمعیت و دهستان امامزاده حمزه علی کمترین جمعیت را در بین دهستان‌های استان به خود اختصاص می‌دهند.

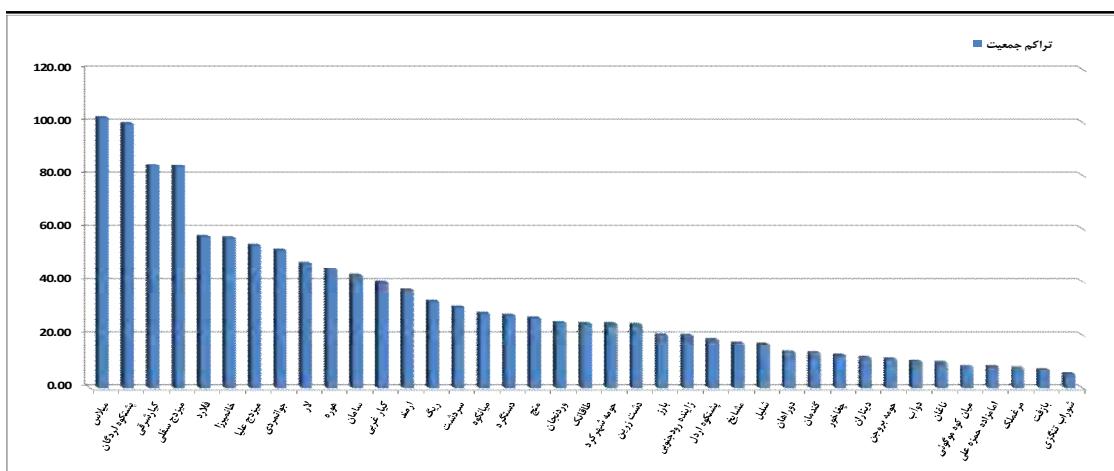
دهستان‌های استان از نظر تراکم جمعیت نیز متفاوت هستند. همان‌طور که در نمودار شماره ۶ مشاهده می‌شود، تراکم جمعیت در مقایسه با جمعیت دهستان از روند یکسانی تبعیت نمی‌کند. به طوری که دهستان میلاس بیشترین و دهستان سوراب تنگری کمترین تراکم جمعیتی را دارند.

همانطوری که در نمودار شماره ۲ دیده می‌شود، تفاوت جمعیت شهری و روستایی این استان ناچیز و حدود ۳۰۰۰۰ نفر ۵۲/۹۴ است. این استان با تراکم کل جمعیتی ۵۲/۹۴ نفر در کیلومترمربع رتبه پانزدهم را در کشور به خود اختصاص می‌دهد. (نمودار شماره ۳۸).

تراکم جمعیت روستایی استان چهارمحال و بختیاری بسیار نزدیک به تراکم جمعیت شهری است. به گزارش زنجانی (۱۴)، توزیع و تراکم جمعیت روستایی در ایران به افزایش است. این افزایش در استان‌های گوناگون بسیار متفاوت بوده است. استان‌های تهران، کهگیلویه و بویراحمد و چهارمحال و بختیاری بیشترین افزایش و استان‌های مرکزی، سمنان و آذربایجان شرقی (با احتساب اردبیل) کمترین افزایش را داشته‌اند. استان چهارمحال و بختیاری از نظر تراکم جمعیت روستایی با

نمودار شماره ۵ - جمعیت دهستان‌های استان چهارمحال و بختیاری

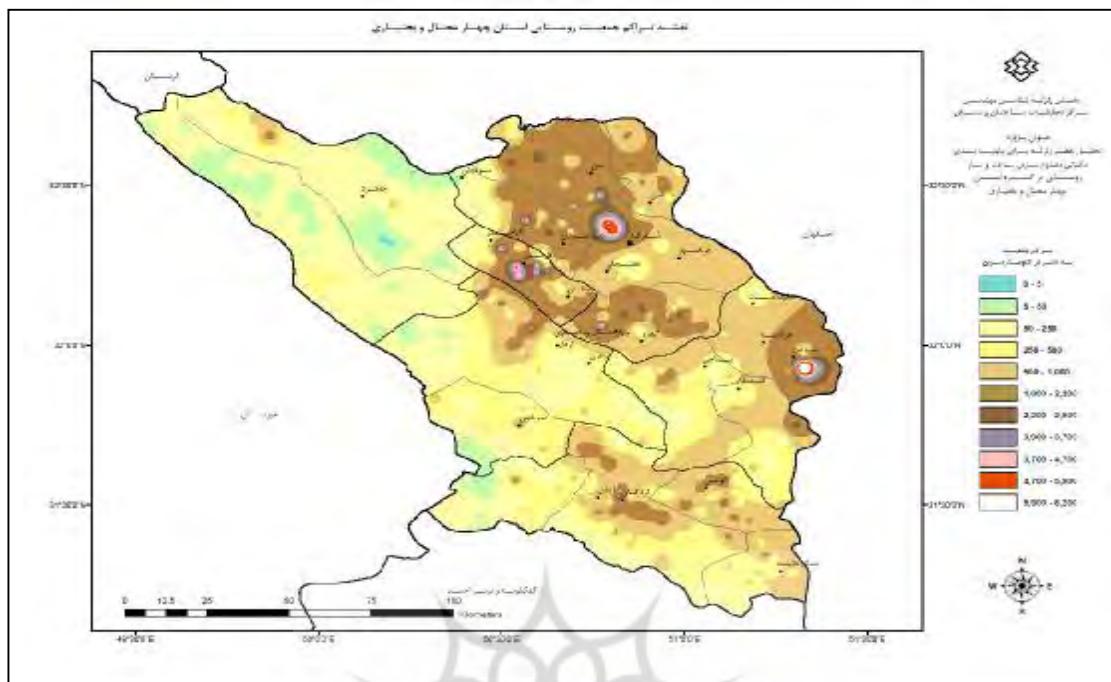
نمودار شماره ۶- تراکم جمعیت دهستان‌های استان چهار محال و بختیاری

شهرستان شهرکرد ۱۱ دهستان و ۹۵ آبادی، شهرستان فارسان ۲ دهستان و ۴۱ آبادی، شهرستان کوهرنگ ۵ دهستان و ۲۹۴ آبادی و شهرستان لردگان ۱۰ دهستان و ۳۶۵ آبادی دارند.

در جدول شماره ۱، تعداد دهستان‌های هر شهرستان و همچنین تعداد آبادی‌های هر دهستان نمایش داده شده است. بر اساس این جدول شهرستان اردل ۶ دهستان و ۱۹۵ آبادی، شهرستان بروجن ۵ دهستان و ۵۱ آبادی،

جدول شماره ۱ - تعداد دهستان‌ها و آبادی‌های شهرستان‌های استان چهار محال و بختیاری

نام شهرستان	نام بخش	تعداد دهستان	نام دهستان	تعداد آبادی	جمعیت کل
اردل	میانکوه	۶	میانکوه	۳۱	۱۱۰۵۴
	مرکزی		پشتکوه	۲۵	۸۴۹۰
	مرکزی		مشایخ	۲۸	۷۸۲۸
	میانکوه		شلیل	۴۹	۶۲۲۵
	مرکزی		دیناران	۳۸	۷۲۴۳
	مرکزی		ناغان	۲۴	۳۲۶۹
بروجن	گندمان	۵	دوراهان	۱۵	۵۵۳۶
	گندمان		گندمان	۱۵	۳۴۷۷
	بلداجی		چغاخور	۱۳	۸۷۴۷
	مرکزی		حومه بروجن	۵	۱۰۴۱۳
	بلداجی		اماوزاده حمزه علی	۳	۱۷۳۶
شهرکرد	کیار	۱۱	کیار شرقی	۶	۸۵۴۰
	کیار		لار	۹	۱۳۸۲۴
	سامان		هوره	۱۰	۱۰۲۸۵
	سامان		سامان	۱۴	۹۴۰۱
	کیار		کیار غربی	۱۳	۱۵۴۲۱
	کیار		دستگرد	۵	۶۱۲۴
شهرکرد	بن	۱۰	ورذنجان	۸	۱۳۲۹۲
	مرکزی		حومه شهرکرد	۱۴	۲۱۱۳۳
	مرکزی		طاقانک	۶	۵۲۲۲
	بن		زاینده رود جنوی	۵	۵۰۷۸
	لاران		مرغملک	۵	۲۳۵۱
فارسان	مرکزی	۲	میزدج سفلی	۱۳	۲۳۹۵۸
	مرکزی		میزدج علیا	۲۸	۱۴۳۵۹
	مرکزی		دشت زرین	۶۲	۷۱۳۹
	باخت		دوآب	۵۰	۵۹۰۴
	مرکزی		میانکوه موگوئی	۱۶	۳۷۱۹
کوهرنگ	باخت	۵	پازفت	۸۰	۸۸۹۵
	مرکزی		شوراب تنگزی	۸۶	۵۶۱۱
	مرکزی		میلاس	۵۳	۳۶۳۶۰
	فلارد		پشتکوه	۳۴	۲۰۹۴۴
	فلارد		فلارد	۳۴	۱۸۸۵۹
لردگان	خانمیرزا	۱۰	خانمیرزا	۲۶	۱۹۴۷۸
	خانمیرزا		جوانمردی	۱۳	۹۶۴۲
	مرکزی		ارمند	۲۱	۱۴۳۲۳
	مرکزی		ریگ	۲۲	۹۹۱۸
	مرکزی		سردشت	۶۱	۱۲۴۵۷
منج	منج	۷۰	منج	۳۱	۹۳۵۹
	منج		بارز	۷۰	۷۵۱۸

شکل شماره ۳- تراکم جمعیت روستایی استان چهار محال و بختیاری

وضعیت استان چهار محال و بختیاری از نظر

تراکم جمعیت روستایی:

شمال و شمال غربی، به دلیل ارتفاع زیاد کوه‌های زاگرس و سایر عواملی است که ارتفاع، آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. تراکم جمعیت روستایی در اطراف شهرهای مهم نظیر شهرکرد، بروجن، فارسان، جونقان و فرخشهر بیش از سایر نقاط است. تراکم جمعیت روستایی در این استان از ۵ تا ۸۲۰۰ نفر در هر کیلومترمربع متغیر است.

نقشه تراکم جمعیت روستایی برای برنامه‌ریزی‌های کلان مدیریت قبل از بحران به ویژه اقدامات پیشگیری در سطح استان مفید

پیش از این، ویژگی‌های کلی جمعیتی استان مورد بررسی قرار گرفت. به منظور آگاهی از نحوه توزیع جمعیت در گستره استان با استفاده از داده‌های آماری (۱۶)، نقشه تراکم جمعیت روستاهای استان تهیه شد. (شکل شماره ۳) همانطور که در شکل شماره ۳ ملاحظه می‌گردد، شمال و شمال شرق، مرکز و جنوب استان، دارای بیشترین تراکم جمعیتی در مقایسه با شمال غرب و غرب آن است. به نظر می‌رسد، تراکم کم جمعیت در بخش‌های

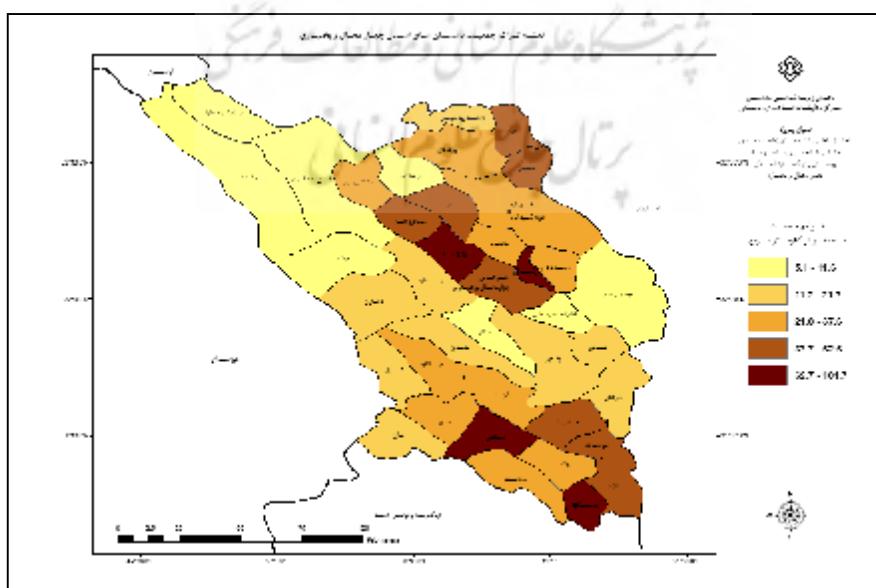
باید محدوده‌های دهستانی را مناسب ترین جزء تقسیمات کشوری به عنوان پهنه‌های روستایی دانست (۱۴).

بنابر آنچه ذکر شد، برای بررسی و پهنه‌بندی جمعیت روستاهای استان، مقیاس دهستان‌های استان مدنظر قرار گرفت. جمعیت دهستان‌های استان از آمارهای موجود مرکز آمار ایران، سال ۱۳۸۵، استخراج و محاسبات آماری بر روی این داده‌ها انجام شد. مساحت هر دهستان محاسبه گردید و سپس تراکم جمعیت هر دهستان به دست آمد و به پنج پهنه تقسیم شد؛ پس از آن دهستان‌های استان با توجه به پهنه‌های پنج گانه اولویت‌بندی شد.

(شکل شماره ۴)

است و می‌تواند تصویر واضح و روشنی از وضعیت تراکم جمعیتی استان ارائه کند. اولویت‌بندی دهستان‌های استان بر اساس تراکم جمعیت:

در مورد آمارهای جمعیتی در زمینه تقسیمات سرزمینی، محدوده‌های استان، شهرستان و بخش، هم دارای جمعیت شهری و هم دارای جمعیت روستایی است؛ حال آنکه محدوده‌های دهستانی، فقط جمعیت روستایی را دربر می‌گیرد و قادر جمعیت شهری است؛ یعنی گرچه از نظر جغرافیایی، مجموع محدوده‌های دهستانی کل سرزمین را تشکیل می‌دهند و از این نظر همه شهرها نیز در محدوده‌های جغرافیایی دهستانی جای دارند، با تعاریف سرشماری‌ها، جمعیت دهستان‌ها فقط شامل جمعیت آبادی‌های واقع در آنها می‌باشد و جمعیت شهرهای واقع در آن

شکل شماره ۴- پهنه‌بندی دهستان‌های استان چهار محال و بختیاری بر اساس تراکم جمعیت

راستای این اقدامات هدفمند می‌گردد.

استان چهارمحال و بختیاری از نظر جمعیت روستایی، با تراکم جمعیتی ۲۵/۶۱ نفر در کیلومترمربع، رتبه هشتم را در استان‌های کشور به خود اختصاص می‌دهد. بخش‌های شمال و شمال‌شرق، مرکز و جنوب استان، دارای بیشترین تراکم جمعیتی در مقایسه با شمال‌غرب و غرب آن است.

دهستان‌های استان معرف سیمای روستایی استان است. به همین منظور مقیاس دهستان برای بررسی و تعیین تراکم جمعیتی استان مدد نظر قرار گرفت.

دهستان‌های استان بر اساس تراکم جمعیتی پهنه‌بندی گردید و اولویت‌های دهستان‌های این استان برای مقاوم‌سازی مسکن روستایی تعیین شد. در جدول شماره ۲، اولویت‌بندی دهستان‌ها بر اساس تراکم جمعیت مشخص شده‌اند که در برنامه‌های عملیاتی مقاوم‌سازی پنج‌ساله استان قابل اجراست.

نقشهٔ پهنه‌بندی تراکم جمعیت استان، دارای پنج بازهٔ معنادار جمعیتی است که قابلیت تلفیق و به روز رسانی با سایر اطلاعات استان را دارد. پنج بازهٔ تراکم جمعیتی از ۵/۱ تا ۱۰/۱ نفر در هر کیلومترمربع متغیر است. با استفاده از این نقشهٔ می‌توان به آسانی دهستان‌های با تراکم جمعیتی بالا و کم را شناسایی و برای اجرای برنامه‌های بلندمدت مدیریتی به ویژه مقاوم‌سازی مسکن روستایی که مستلزم برنامه‌ریزی دقیق و اختصاص بودجه مناسب در راستای برنامه‌های پنج‌ساله عملیاتی است، اولویت‌بندی کرد.

نتیجه‌گیری

در اقدامات پیشگیرانه مدیریت بحران به ویژه مقاوم‌سازی مسکن روستایی، اطلاع از وضعیت موجود توزیع و تراکم جمعیتی روستاهای استان ضروری است؛ زیرا اجرای این اقدامات زمانبر و نیازمند صرف هزینه هنگفت است. با تعیین نقاط پرترکم و آسیب‌پذیرتر روستایی، زمان و هزینه در

جدول شماره ۲ - اولویت‌بندی دهستان‌های استان چهارمحال و بختیاری از نظر تراکم جمعیت

اولویت	نام دهستان	تراکم جمعیت (نفر در Km^2)	جمعیت کل	(Km ²)
۱	میلاس	۳۶۳۶۰	۱۰/۱	۱۰/۱
	پشنکوه لردگان	۲۰۹۴۴	۹۹/۶	۹۹/۶
	کیار شرقی	۸۵۴۰	۸۳/۸	۸۳/۸
	میزدج سفلی	۲۳۹۵۸	۸۳/۵	۸۳/۵
	فلارد	۱۸۸۵۹	۵۷/۳	۵۷/۳
	خاتمیرزا	۱۹۴۷۸	۵۶/۷	۵۶/۷
	میزدج علیا	۱۴۳۵۹	۵۳/۶	۵۳/۶
	جوانمردی	۹۶۴۲	۵۱/۸	۵۱/۸
	لار	۱۳۸۲۴	۴۷/۲	۴۷/۲
	هوره	۱۰۲۸۵	۴۴/۷	۴۴/۷
۲	سامان	۹۴۰۱	۴۲/۴	۴۲/۴
	کیار غربی	۱۵۴۲۱	۳۹/۸	۳۹/۸
	ارمند	۱۴۲۲۳	۳۷	۳۷
	ریگ	۹۹۱۸	۳۲/۵	۳۲/۵
	سردشت	۱۲۴۵۷	۳۰/۴	۳۰/۴
	میانکوه	۱۱۰۵۴	۲۸/۳	۲۸/۳
	دستگرد	۶۱۲۴	۲۷/۶	۲۷/۶
	منج	۹۳۵۹	۲۶/۵	۲۶/۵
	ورذنجان	۱۳۲۹۲	۲۴/۵	۲۴/۵
	طاقانک	۲۱۱۳۳	۲۴/۱	۲۴/۱
۳	حومه شهرکرد	۵۲۲۲	۲۴/۱	۲۴/۱
	دشت زرین	۷۱۳۹	۲۳/۹	۲۳/۹
	بارز	۷۵۱۸	۲۰/۱	۲۰/۱
	زاینده رود جنوبی	۵۰۷۸	۱۹/۹	۱۹/۹
	پشنکوه اردل	۸۴۹۰	۱۸/۴	۱۸/۴
	مشایخ	۷۸۲۸	۱۷/۲	۱۷/۲
	شلیل	۶۲۳۵	۱۶/۸	۱۶/۸
	دوراهان	۵۵۳۶	۱۳/۷	۱۳/۷
	گندمان	۳۴۷۷	۱۳/۳	۱۳/۳
	چغاخور	۸۷۴۷	۱۲/۴	۱۲/۴
۴	دیناران	۷۲۴۳	۱۱/۶	۱۱/۶
	حومه بروجن	۱۰۴۱۳	۱۱	۱۱
	دوآب	۵۹۰۴	۱۰/۱	۱۰/۱
	ناغان	۳۲۶۹	۹/۸	۹/۸
	میانکوه موگوچی	۱۷۳۶	۸/۲	۸/۲
	اما مراده حمزه علی	۳۷۱۹	۸/۲	۸/۲
	مرغمک	۲۳۵۱	۷/۷	۷/۷
	بازفت	۸۸۹۵	۷	۷
	شوراب تنگری	۵۶۱۱	۵/۱	۵/۱
			۵/۱-۱۱/۶	

References

1. UNDP. Disaster mitigation. Disaster Management Training Program, Office of the United Nations Disaster Relief Coordinator, 1979.
2. Lämmel, G., Rieser, M., Nagel, K., Taubenböck, H., Strunz, G., Goseberg, N., Schlurmann, T., Klüpfel, H., Setiadi, N. & Birkmann, J. (2008). "Emergency Preparedness in the case of a Tsunami-Evacuation Analysis and Traffic Optimization for the Indonesian city of Padang", Pedestrian and Evacuation Dynamics, Proceedings of the 4th international conference, Wuppertal, February 2008.
3. Taubenböck, H., A Roth. "A transferable and stable classification approach in various urban areas and various high resolution sensors", In: Proc. of the Urban Remote Sensing Joint Event, Paris, France. 2007, p.7
4. LIU, X., Herold, M. "Estimating population distributions in urban areas. In: Urban Remote Sensing", 2007, pp.269-290. CRC Press/Taylor & Francis. London.
5. Devas, N. and Rakodi, C., the urban challenge. In: Devas, Nand Rakodi, C. eds. Managing Fast Growing Cities: New Approaches to Urban Planning and Management in the Developing World. 1993, Longman Scientific & Technical.
6. Harvey, J. T. "Population estimation models based on individual TM pixels", Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, 2002, 68, pp. 1181–1192.
7. Elvidge C. K., Baugh E., Kihn H., Kroehl E.D., Davis C.. "Relation between satellites observed Visible-near infrared emissions, population, economic activity and electric power consumption", International Journal of Remote Sensing, 1997, 18: 1373-1379.
8. Lo, C.P."Accuracy of population estimation from medium-scale aerial photography", Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, 1986, 52, pp. 1859–1869.
9. Li, G. and Weng, Q. "Using Landsat ETM+ imagery to measure population density in Indianapolis, Indiana, USA", Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, (2005), 71, pp. 947–958.
10. Schneiderbauer, S. & Ehrlich, D. "EO data supported population density estimation at fine resolution – test case rural Zimbabwe", In: Zeug, G. & Pesaresi, M. (Eds) Global Monitoring for Security and Stability (GMOSS). Integrated Scientific and Technological Research Supporting Security Aspects of the European Union, JRC Scientific and Technical Reports, EUR 23033, 2007, pp 194 – 209.
11. Mesev, V. "Remotely Sensed Cities", (ed) Taylor & Francis, London, (2003), pp 372.
12. Sutton, P., Roberts, D., Elvidge, C.D. and Meij, H., "A comparison of nighttime satellite imagery and population density for the continental

United States", In: Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, (1997), 63, pp. 1303–1313.

13. Stefan Schneiderbauer and Daniele Ehrlich, "Population Density Estimations for Disaster Management: Case Study Rural Zimbabwe". In: Geo-information for Disaster Management. Oosterom, Peter van; Zlatanova, Siyka; Fendel, Elfriede M. (Eds.), 2005, 1434 p. 516 illus., Springer. ISBN: 3-540-24988-5.

14. Zanjani, H, "Recognizing and analysis of rural population", Islamic

Revolution Housing Foundation, Tehran, 2010 [In Persian]

15. Coordination and Planning Vice presidency of Chaharmahal va Bakhtiari Province.

16. Statistical Center of Iran, see: <http://amar.org.ir>

17. Ministry of Housing and Urban Development, see www.mhud.gov.ir

18. Beitollahi A, Dehghan F, Taheri H, et al., "Prioritizing Iranian Provinces in National Seismic Risk Reduction Program", Building and Housing Research Center, 2010 [In Persian]

Prioritizing of Chaharmahal va Bakhtiari Province Rural Districts Based on Population Density- First Step towards Disaster Mitigation Measures

Correspondent Author: Dehghan Farouj F, Expert in Seismology Engineering of Building and Housing Research Center, Iran

Beitolahi A, Board Member of Building and Housing Research Center, Iran

Nemati A, Expert in Seismology Engineering of Building and Housing Research Center, Iran

Received: ۲۰۱۰-۰۸-۸۸ **Accepted:** ۲۰۱۰-۱۱-۷۷

Abstract

Background

Demographic data on crucial information regarding disaster management, particularly the Early Warning Systems are considered to be the basic requirements of disaster preparedness and mitigation measures. Population density information in developing countries is of critical importance but extremely scarce and mostly appears in the public . Demographic census information often lacks spatial or location coherence in smaller scales, in a way that is not beneficial and useable in processes such as vulnerability assessment relating to the geographical limitations. Since rural areas play an important and undeniable role in agriculture, economy and production as well as revitalization of vast areas in the country and since they are more vulnerable for cultural and underlying causes, they are the focus of attention in the planning system of the country. Taking into consideration the rural demographic information, including population density is very important in adopting mitigation and preparedness measures in the development of rural physical settlements, guidance plans and enhancement and retrofitting of rural texture. Population density can help in targeting mitigation and preparedness measures.

Methods

In this research, statistical data of population census were used for determining rural districts with high population density. Raw population data were gathered and evaluated ,furthermore needed information was extracted from evaluated data and processing by using GIS soft ware.

Findings

Demographic distribution and density in the area of Chaharmahal va Bakhtiyari province has been investigated in this study. Population density map of rural districts has been provided and according to this, the rural population density was ۲۵۶۶ persons in ' km ' and it was allocated eighth position in the ranking of Iranian provinces.

Conclusion

The villages of this Province have been prioritized in terms of population density into groups, in order to implement rural housing retrofitting plans and large scale disaster management programs, especially mitigation, aiming at reducing human causalities in a significant manner.

Keywords: Population density-Chaharmahal va Bakhtiari province- prioritization-disaster management-disaster mitigation measures-retrofitting-rural housing